

Andante tranquillo

"Den gamle Odysseus"
(Erik Bye)

Øistein Sommerfeldt
(1973)

p $\overbrace{3}$ $\overbrace{3}$ $\overbrace{3}$ $\overbrace{3}$

1) Odysseus, den gamle hel - lemer gir hjemme langs Takas
2) God sed er å hedre de gamle! Så skjerk ham litt vin i en

$\overbrace{3}$ $\overbrace{3}$ $\overbrace{3}$ $\overbrace{3}$

strand, og staver blant fjære - stener og piker med staven i
kopp, og la ham få sitte ved ilden og varme sin magre

$\overbrace{3}$ $\overbrace{3}$ $\overbrace{3}$ $\overbrace{3}$

sand. Hittonger kaller ham "Kroken", "Han har jo så snodige
kropp. Hva mer kan en olding for - lange enn fiken og brød på vitt

cresc. poco a poco

bein". Knappt finnes en sjel mer som minnes og hilser til luen "Kap-
bord og fred til a minnes og minne en saga som ingen

cresc. poco a poco

f *p sub. e poco rit.*

1. vers
2.
3.
4.

5. vers (ritardando)

tein", - og hilser til luen "Kap- tein". land, aldri i
troer. En saga som in-gen troer.

f *p e poco rit.* *rit.*

(morendo)

land

(rit.) morendo

3.) Men gudben har reist seg fra a ren
og svoper seg taus i ritt pladd.
Sa luter han makken mot vinden
og gar mot den kalte breidd.
Der star han alene i malten,
hans blick er som ild og ravn,
og baret av storm under vingen
seiler hans hing over hav.

4.) "Nei ba jeg om landlov og tede?
Mar stikker seg sein tra og minn tra?
Det var bare tiden som kom meg
a slutte i seile og sloss.
Et skrog og en skroth kan eldes
og taes av vate og vind.
Men stori mitt stikker seg
og aldri mitt soende stori!

5.) Min sjel har kjempet med guder.
Min vilje er like steil.
Det ligende menneskestyerte
vel aldri a senke seil!"
Odysseus, en gardsagget greier,
han moerkner ved Itakas strand.
Men gudenes kampfylde gudling
kom aldri, nei aldri, i land!